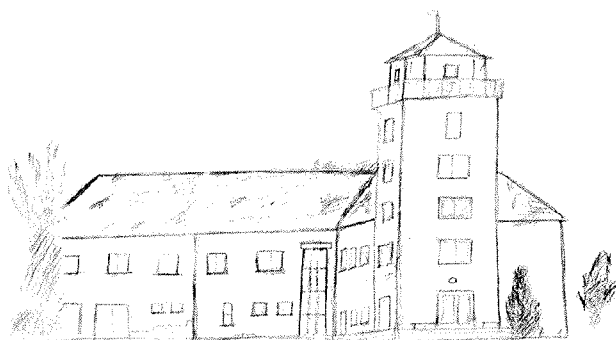
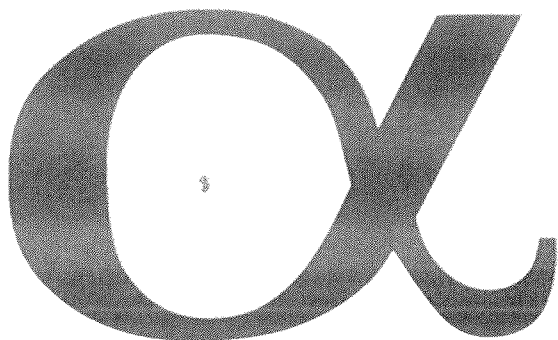

XIII. évfolyam 3. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2011. November

A Tudomány ünnepe ürügyén...

November 3-án a Magyar Tudományos Akadémia létrehozásának emlékére a Magyar Tudomány Napját ünnepeljük. Magyarországon, de Kárpát-medence szerte ezen alkalomból szakmai konferenciákat szerveznek. Idei fő témája: Összhang, azaz Tudomány a gazdaságban és a társadalomban.

1825. november 3-án a pozsonyi országgyűlésen Széchenyi István birtokainak egyévi jövedelmét Magyar Tudós Társaság alapításának céljára ajánlotta, ennek köszönhetően a magyar rendek elhatározták, hogy megalapítják a Magyar Tudományos Akadémiát. 1996-ban a Magyar Tudósok Világtalálkozóján hozták meg a döntést, hogy legyen ez a nap minden évben A MAGYAR TUDOMÁNY NAPJA.

Először 1997-ben ünnepelték, azóta különböző tudományos konferenciákat, összejöveteleket szerveznek erre az alkalomra. A Magyar Országgyűlés a tudomány társadalomban betöltött szerepét kiemelkedően fontosnak, a tudomány művelése és fejlesztése érdekében végzett tevékenységet elismerésre és kiemelkedő támogatásra méltónak tartja. 2003-ban bizakodva abban, hogy Magyarország csatlakozása az Európai Unióhoz megnöveli a magyar kutatók, tudósok eddig is eredményes hozzájárulását az emberiség tudásának, ismereteinek gyarapításához; fejet hajtva elődeink előtt, akik a magyar tudomány fejlődéséhez hozzájárultak, törvényt alkotott, s november 3-át a Magyar Tudomány Ünnepévé nyilvánította. Ennek jegyében is rendezzük meg iskolánkban

László Noémi: Soha eleget

**Tanulás az, hogy megütöd, és fáj.
Hogy kínlódsz vele, pedig nem muszáj.
Hogy megkeresed, és lerajzolod.
És nem tudod.**

**Tanulás az, hogy együtt jár veled.
Repülő sárkány, márványerezet.
Várkastély, rizshegy, képzelt kacsaláb.
Ha nem adod alább.**

**Tanulás az, hogy kívársz valamit.
Megtalálod a nagyban a kicsit.
Kihalászod a kazalból a tüst,
a bonyolult mögül az egyszerűt.**

**Tanulás az, hogy félsz, de kinyitod.
Hogy kipróbálsz, mit bír a karod,
mit lép a szíved, mit lát a szemed.
Hogy soha eleget.**

évről évre a Tentamen versenyünket, amelynek a vége egy színvonalas gálaműsor. Az idei Tentamenre ugyan kevesebben jelentkeztek, de mégis rendkívül érdekes és színvonalas előadásokat hallhattunk. Az is kiderült, hogy nagyon széleskörű az induló diákok érdeklődése, s a felajánlott témák mellett sok-sok újdonságot is tudnak magukkal hozni. Ez azt jelenti, hogy még szerencsére akadnak érdeklődő diákok, s reméljük, hogy évről évre nőni fog azok száma, akik nem sajnálják az időt a tudományos igényű munkára.

Miért is? Mert tudni jó. Nagyszerű érzés. Az emberben motoszkál a kíváncsiság vala-

mely jelenség felfedezésére, s ennek utána jár, olvas hozzá, jegyzeteket készít, a dolog birtokosává válik, s lassan kizárólagos szakértője lesz, akinek örömet okoz, ha másokkal is megoszthatja újszerű nézeteit, vagy tudományos felfedezését. Ez a maroknyi gyerek, aki az idei Tentamen gyakorlati részese is volt, ennek az élménynek vált részesévé. Dolgozott, küzdött és felfedezett a maga számára valami újat, többet, izgalmasat. Én csak biztatni tudok mindenkit, hogy ne sajnálja az időt, a fáradságot, az energiát egy-egy érdekes természeti, történelmi, irodalmi, matematika jelenség felkutatására és kibogozására. Legalább olyan izgalmas, mint egy számítógépes játék, fejleszti a készségeinket, képességeinket, többeké tesz bennünket.

Szalai Kata 12. nyek – Török Márta

A IX. Tentamen versenyünk szervezői szemmel

- „A nagy Isten előtt olyan kicsi vagyok én, mint te, s te olyan nagy, mint én.” -

(Bolyai Farkas)

A 2011-2012. tanévben 26 diák 25 pályamunkája versenyzett az elismerésért.

Az egységesen értékelt dolgozatok közül azok, amelyek pontértéke elérte vagy meghaladta a 37,5

pontot, Arany minősítésben részesültek.

Három ilyen pályamunka volt: Stomfai Máté Kristóf 12.b osztályos diákunk „Megáll az ész (?)”, Tóth Lili 7. osztályos diákunk „Hetedikesként a környezetért” és Császár Domokos Zoltán 10.a osztályos diákunk „Geogebra” című dolgozata.

Ezüst fokozatot kapott (35 pont fölötti pontszámáért) a nagyenyedi Bakó Boglárka

10. osztályos tanuló „A Bethlen Kollégium múzeumi herbáriumának története (Az enyedi kollégium óherbáriumára)”, a szintén nagyenyedi Boca

Cristian 10. osztályos tanuló „Kedvenc fizikai kísérleteim”, Szalai Lilla 8. osztályos tanuló „Britania provincia” és Albert Levente 9. ny osztályos diák „Japán kardok” című munkáikért.

A Bronz minősítést (32,5 pontérték feletti pályamunkák) Greff Márk (10. a oszt.) „A svájci frank hitelek és annak hatásai a magyar gazdaságra”, Csesznák Tamás (8. oszt.) „A druidák”, Kun Édua (12. a oszt.) „Beszélő nevek - Szentendre utcanévtáblái”, Belloni Anna (11. a oszt.) „Későközépkori boszorkányok” és Bubla Bálint (11. a oszt.) „Kakas-tollasok a Horthy-korszakban” című dolgozatával érdemelte ki.

A különdíjas dolgozatoknak a maximális 40 pontból legkevesebb 30-at kellett összesíteniük. Öt ilyen pályamunka volt. Bényei Botond 7. osztályos tanuló dolgozatának címe „A visegrádi királyi palota Károly Róbert ko-

rában”, Szebeni Melindáé (12. a oszt.) az „Indiánok a polgárosodó USA-ban”, a nagyváradi Bereczki Tamás Zoltán 11. osztályos diáké „Az elektronika jelenléte az informatikában”. Kassai Tünde

11. ny osztályos (angol nyelvű dolgozata), a „Lelki alkát típusok”, s végül Bors Freya és Fábíán Boglárka 7. osztályos diákok közös dolgozata, „A rozgonyi csata” szintén Különdíjat érdemelt ki.

Az osztályok rangsorában a 7. osztály végzett az első helyen, a tanári rangsorban s egyben a – marosvásárhelyi Te-

leki Téka címerállata ihlette - Bölcs Bagoly díjat, akár csak egyévvél előbb, Török Márta tanárnő vehette át.

A szokásos Gála-műsor, amelyet a Magyar Tudomány Hónapja keretében 2011. november 18-án,

du. 17 órai kezdettel tartottunk a Bolyaiak termében, azzal vette kezdetét, hogy kijelöltük az iskola udvarán annak a pónyik almafánaka helyét, amelyik Oláh Anna jóvoltából e tanév végén kerül majd iskolánk birtokába. Ennek a fának oltóvesszeje a marosvásárhelyi református temetőbeli Bolyai pónyikról származik. A védett fa oklevelét Bolyai Farkas képmása alatt helyeztük el.

Földi Jánosnak, a Szentendrei Református Gimnázium igazgatójának köszöntője után hallgattuk meg Dr. Bertényi Iván akadémikus előadását Károly Róbertről és koráról. Ezt követte a legjobb Tentamen-dolgozatok bemutatása.

Külön megtiszteltetés volt Albert Levente 9. ny osztályos diáknak, hogy közvetlenül az akadémikus úr után tudta előadni dolgozatát, a „Japán kardok”-ról.

Tóth Lili 7. osztályos diák dolgozatának - „Hetedikesként a környezetért” - egyik fő erőssége, hogy megismételt felméréseket mutatott be. Csak érdekességképpen említjük meg, hogy két nővére két-két évvel ezelőtti felméréseit hasonlította össze az idei sajátjával.

Stomfai Máté dolgozatában, melynek címe találoán „Megáll az ész (?)”, arról a munkáról számolt be, ami a Magyar Tudományos Akadémia Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetében (MTA KOKI) folyik, s amiben a Ramon y Cajal pályázat nyerteseként vehetett részt. Hadd írjuk ide dolgozatának mottóját: „Egy modern felfedezés azért felfedezés, mert ellentétben áll az összes közismert tudással.” (Szentágothai János).

Végül a nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium 10. osztályos diákja, Bakó Boglárka mutatta be kutatásainak részeredményeit. Ő az enyedi kollégium óherbáriumának leírását tűzte ki célul „A Bethlen Kollégium múzeumi herbáriumának története” című munkájában. Ebben a herbáriumban 1700-as évek végéről is őriznek még soha fel nem dolgozott múzeumi anyagot.

Az előadások Oláh Anna bemutatójával folytatódtak, aki az idei esztendőben a Magyar Tudományos Akadémia kiemelt megemlékezései között szereplő témával, egy sokáig elfeledett geológussal, a hazai termálvizek atyjával, Pávai Vajna Ferencsel, foglalkozott. Oláh Anna fizikus tudománytörténész első nagylélegzetű munkája a Bolyai-féle úgynevezett Dániel kályhákhoz kötődik. Idén iskolánk néhány, számára újdonságnak ható fotóval is megköszönte előadását:

a felvidéki Betlér Andrassy kastélyának múzeumban található két Bolyai-kályha fényképeivel.

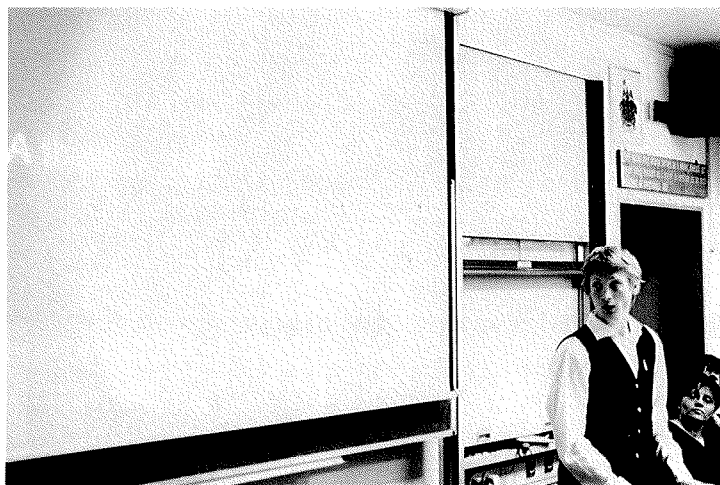
Idén harmadik alkalommal „Mester és tanítványa” alcím alatt kutató tanár és diákja dolgozatát tudtuk csokorba kötni. A nagyenyedi Farkas Orsolya 11. osztályos diák „Bélavára (Erdélyi Szigethegység) növényvilága” című bemutatóját Dvoracsek Ágoston fizika tanár „Orchideák Erdélyből” című bemutatója

követe. Az elkötelezett orchidea-fényképész-ként is ismert enyedi kollégát a legritkább Kárpát-medencei orchideáról – puhafűről – írt tudományos publikációival lepte meg Kiss Székely Zoltán, a puhafű utolsó erdélyi lelőhelyének felfedezője és leírója. Ezután került sor a díjátadásokra.

Végezetül a természetrajzi előadóterem-

ben, Bolyai János portréja alatt lelepleztük annak az UNESCO-oklevélnek a másolatát, ami arról tanúskodik, hogy a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárában található Appendix (Bolyai János főműve, a Bolyai Farkas Tentamen-jének kiegészítő dolgozata) a Világ Szellemi Örökségének része. A verseny szervezői a jövő évi viszontlátás reményében Pávai Vajna Ferencet idézve zárták a Gálát: „Nekünk nem más nemzetek kegyelemkenyerén, hanem saját földünk kin- cseiből kell megélnünk, és jól élnünk.”

Kiss Székely Zoltán

Végeredmény

1 Ar	Stomfai Máté Kristóf	12. b		3 Br	Kun Édua	12. a	
1 Ar	Tóth Lili	7.		3 Br	Belloni Anna	11. a	
1 Ar	Császár Domokos Zoltán	10. a		3 Br	Bubla Bálint	11. a	
2 E	Bakó Boglárka	10.	Nagyenyed	4 Kül	Bényei Botond	7.	
2 E	Boca Cristian	10.	Nagyenyed	4 Kül	Szebeni Melinda	12. a	
2 E	Szalai Lilla	8.		4 Kül	Fábián Boglárka	7.	
2 E	Albert Levente	9. ny		4 Kül	Bors Freya	7.	
3 Br	Greff Márk	10. a		4 Kül	Kassai Tünde	11. ny	
3 Br	Csesznák Tamás	8.		4 Kül	Bereczki Tamás Zoltán	11.	Nagyvárad

Távolról jött barátság

Kiss Székely Zoltán tanár úrtól hetekkel ezelőtt hallottuk, hogy lehetőségünk nyílik néhány Erdélyből érkező diákot vendégül látni, akik a Tentamen versenyre érkeznek iskolánkba. Már nagyon vártuk, hogy eljöjjön az a nap, mikor megérkezik ismeretlen vendégünk. Talál-
gattuk, vajon milyen lesz, fiú-e vagy lány, hányadikos, hogy fog kinézni, hogy fog viselkedni és szót értünk-e majd velük, és milyen lesz a velük töltött idő.

Sokat beszélgettünk róla az iskolában és otthon is, és kíváncsian vártuk a nagy találkozást. Az utolsó pillanatig kísértett bennünket a bizonytalanság,

mert az érkezésük előtti napig nem tudtunk róluk semmit, még az sem volt biztos, hogy egyáltalán hozzánk kerül-e vendég. Mindemellett persze izgultunk is, mert szerettünk volna már találkozni velük, szíves vendéglátással fogadni őket, és kellemes napokat, jó élményeket szerezni nekik.

Szerdán délután végre elérkezett a várva várt pillanat, amikor találkozhattunk az erdélyi gimnazistákkal. Nagyenyedről érkeztek mindhárman: Bogi, Orsi és Kriszti. A kellemes összeismerkedés után késő estig tartó beszélgetéssel folytattuk a beszélgetést. Most volt nálam először ismeretlen

diák, de kezdeti aggodalmam hamar elszállt, mert Orsi nagyon kedves és barátságos lány, gyorsan összebarátkoztunk. Másnap megismerhettem Bogit és Krisztit is (aki egyébként Krisztián), őket is hamar megkedveltem, mindannyian nagyon jó fejek.

Beszélgetéseink során kiderült, hogy teljesen olyanok, mint mi, és mégsem szalmakalapban járnak, és nem esznek mindig szalonát, ahogy még néhány napja elképzeltük őket. Ezt az elméletünket egyébként velük is megosztottuk, amin ők rendkívül jól mulattak.

Ugyan elég rövid volt a közösen töltött idő, azért jókedvűen telt, és több helyen is

voltunk együtt. Elsősorban a „nagy Michael Jackson fan Kriszti” kedvéért látogattunk el a Marcipán-múzeumba, hogy közelről megcsodálhassa az óriás méretűre nőtt „édes sztárt”. Este már csak Boginak és Orsinak mutattuk meg fagyoskodva a nemcsakesti fényárban, de szmogban is úszó fővárost, bár ez utóbbi őket egyáltalán nem zavarta. A hosszúra nyúlt esti traccsparti után, reggel összeszűkültek szemekkel lassan ébredtünk, így a búcsút rövidre fogtuk és a közeli találkozás reményében gyorsan váltunk el.

Horváth Eszter 9. nyek

Őszi kirándulás

Szép őszi idő van, s ezt érdemes kihasználni. Elragadó látvány egy őszi erdőben körülnézni, látni a ragyogó színekavalkádot: megnyugtató érzés.

Kisorosziban, a Szigetorrban egy séta remek kikapcsolódás. Ködös reggeleken megállsz a Szigetorr végén, s átnézel a visegrádi hegyre: látod a sejtelmes fenyvest. Ő uralja a hegyet, ő a zöld élő az élettelen avaron, s ő a búvóhely, mindenki menedéke. E fenséges táj középpontjában áll a királyi vár. A köd elhomályosítja, nem látod tisztán romjait. Ekkor szabadon szárnyalhat fantáziád: mi történhetett ott régen, miként állhatott teljes pompájában – ilyen gondolatok is kavaroghatnak fejedben. Tán azt hiszed, ez így is volt, de mindez csak az elméd játéka.

Megállsz ezen a tájon, szívod a friss levegőt, körülölelnék a fák.

Ez emlékeztethet az elmúlásra, mert most már nincs nyár, gyerekzsivaj, pancsolás. Csak te és a táj. Megpihenhetsz, mert e látvány oly megnyugtató. Kizárhatod a hétköznapi élet hangjait, melyek kéretlenül is ott zakatolnak fejedben. Ebben a csöndben meghallhatod végre saját gondolataidat.

Mindenkinek ajánlom, hogy ide ellátogasson, és tegyen egy sétát az őszben. Nem az elmúlást, hanem a megújulást fogja érezni lelkében.

Péterfy Emma 5. a

„Minek mentek Pécsre?”

Talán ezt a mondatot hallottam a legtöbbször november 12-én. Látnotok kellett volna az arcotokat! Ahogy megcsillant a vágyakozás a szemetekben, s az irigység, hogy nekünk nem kell pénteken iskolába menni. De tisztán emlékszem azokra a kárörvendő nevetésekre is, amik a kérdés megválaszolása után törtek fel belőletek, s le se tagadhatnátok, hogy abban a pillanatban szinte mindnyájan hálát adtatok azért, hogy nektek „csak” iskolába kell járni.

De miért is mentünk Pécsre? Mert felvállaltuk, hogy képviseljük iskolánkat a Kárpátmedencei Református Gimnáziumok Protestáns Művelődéstörténeti Vetélkedőjén. Igazából mi voltunk azok, akik be is merték vállalni a vetélkedést. Így kerültem egy csapatba Sípos Dórával (9. nyek) és Vadas Attilával (11. a).

A versenykiírás szerint nyolc, lexikon nagyságú könyveket jelöltek meg a felkészüléshez. Ezeket a legjobb indulattal sem lehetett könyvecskének nevezni, amelyek felölelték a hódoltság korának irodalmát, történelmét, zenetörténelmét, mindennapi életét. Aztán ott volt még a kisbetűs rész: közősen kellett énekelnünk

hat egyházi éneket, és szólóban további kilencet, amelyek értékelése beleszámított a háromnapos verseny végeredményébe. Ezek után nem csoda, hogy az utazás előtti napon még én is kétségbeesve kérdeztem magamtól, hogy mégis hogyan kevertem ebbe bele magamat, de most már tudom a választ. Éreztem, hogy ezt nem hagyhatom ki...

De még ha akartam se lett volna lehetőségem „elmenekülni”, ugyanis reggel kilenc órakor begurult a sulis elé az indulást félreértelmezhetetlenül jelző luxuslimuzinunk, aminek civilben csak Szekér a neve. Ezzel gondolom sokatok előtt lelepleztem kísérőink személyét, Török Márta tanárnőt és férjét, akik a három napra vállalták a gardedám, a pótszülők és sofőr szerepet. Végül is jó hangulatban és reményekkel telve hajtottunk ki a Refi parkolójából, de az igazi meglepetések csak ezek után következtek.

A megérkezés után egy konténerekből álló ebédlőben kaptunk ízletes déli ebédet, majd az áhítat után már elszaladtunk Pécs belvárosába, hogy ott eszünkbe vagy papírra vessük idegenvezetőink minden szavát, hiszen a két óras sétát követően rögtön egy hétoldalas feladatlap várt minket, hogy megmutassuk, mennyit jegyeztünk meg a gyors városnézésből. Útközben jártunk a Minden-szentek templomában, a Jakováli Hasszán építette

dzsámiban, Mehni pasa fürdőjében, a Gázi Kászim dzsámiban is. A feladatlapok kitöltése után éjszakába nyúló prezentációk következtek, ami a verseny részét képezte. Ezek után még visszavonultunk egy utolsó környi tanulásra, hiszen másnapra is egy 9-től 13 óráig tartó írásbeli vetélkedőt hirdettek.

A feladatlapok kitöltése sokkal jobban sikerült, mint gondoltuk. A tesztlapok kitöltését követően benne voltunk a top-három csapatban második helyen amit, a kép-, fogalom- és személyfelismerés részben is sikerült megőriznünk. Ez nagyon nehéz része volt a versenynek, megizzadtunk bele rendesen.

Minden várakozást felülmúlva, a csapatszellemnek, kitartásnak és szólóénekesünk tehetségének köszönhetően az egyházi ének részben a legtöbb, közel maximális pontot kaptuk. (Köszönet Körösmezei Varga Zsuzsanna tanárnő kitartó ösztökélésének.) Ezért volt megsemmisítő érzés tudomásul venni, hogy az utolsó feladatot, a drámajátékot követően – amit azóta is sikertelenül próbálok elfelejteni – egy ponttal csúszunk le a dobogóról.

Ám Márta tanárnő összekapart minket az önmarcangolás talajáról, belökdösött a kocsiba és elvitt bennünket a csoportos kirándulásra, ahol az Ormánság 17. századból fennmaradt kazettás templomait néztük meg. Idegenvezetőnk Bereczky Örs kovácshidai lelkész volt, aki szentendrei kapcsolatai révén jó ismerője iskolánknak is. A vidék nagyon szegény, megtudtuk, hogy egy-egy gyülekezetben csak 8-10-en vannak, így nagyon is családias.

Meglátogattuk a környék egyik legnépszerűbb látványosságát, a siklósi aqua-parkot is, ahol kiáztathattuk magunkból a felgyülemlett feszültséget. A várlátogatást majd beiktatjuk legközelebb. Márta tanárnőnek köszönhetően tapasztalattal, tudással és rengeteg vidám perccel lettünk gazdagabbak és köszönettel tartozunk a rengeteg segítségért és türelemért, amit ránk fordított.

Összegezve elismeréssel, új barátságokkal indultunk hazafelé azzal az elhatározással, hogy legközelebb nyerni fogunk. Hogy ezek után megérte-e? Meg. Sőt!

Rózsa Viki 11.a

„Enni vagy nem enni?” – Menzaügyeink

Lassan itt az igazi téli szünet, és újfent azt tapasztaljuk, hogy apránként, de csökken az iskolai menzán ebédelők száma. Pedig az egészséges meleg ételre szüksége van minden fejlődő szervezetnek. A rendszeres leves fogyasztás egyszerre jelent folyadékpótlást és táplálékfelvételt. Jótékonyan hat az emésztőrendszer működésére, és nagymértékben hozzájárul a napi folyadékszükséglet kielégítéséhez.

A leves a megfelelő folyadékpótlás egyik jó alternatívája, míg az éhségérzet csillapításával csökkenti a kalóriaelfelvételt, így hasznos a testtömeg karbantartása szempontjából is. A meleg étel fogyasztása ugyancsak fontos, különösen a Ti szervezetek számára, hiszen a zsírok és szénhidrátok emésztése könnyebb és hatékonyabb, mint a nasiként fogyasztott ételeké.

Ráadásul megkongatták a vészharangot: mostanában több szakterület szakértői (gyermek- és sportorvosok, pályaalkalmassági vizsgálatokat végzők, dietetikusok) egyetértenek abban, hogy baj van a serdülők egészségével. Keveset mozognak, többségük jelentős túlsúllyal küzd, egyre több az allergiás, az asztmás, a cukorbeteg közöttük, amiben valószínűleg a helytelen táplálkozási szokásoknak is jelentős szerepük van.

Ha társaságban szülők között szóba kerülnek a tinédzser gyermekeik, a következő panaszok hangoznak el a leggyakrabban:

„A gyerek iskolába menet nem hajlandó reggelizni.”

„Szerinte ciki otthonról hozni a tízórait.”

„Teljességgel ellenőrizhetetlen, mire költi a büfére/boltra kapott pénzt.”

„A kis kóla és a rágcálnivaló sosem hiányzik a táskájából.”

„Nem egyszer a menzára be sem megy ebédelni, mert nincs türelme kivárni a sorát.”

„Amint hazaér, kifosztja a hűtőt”

„Mivel szerinte sosem elég gyorsan érkezik a vacsora, ezért előtte egynehány csoki is leszúszik...”

Fontos a napi 4-5-szöri étkezés biztosítása, úgy, hogy a reggeli soha ne maradjon ki, hiszen anélkül a délelőtti órákon nem tudtok megfelelően koncentrálni. Hozzatok magatokkal uzsonnát mindennap, hangzik a vélekedés. Ha a vajás-felvágottas kenyér egy idő után unalmas, sok-

féle péksütemény, gyümölcs teheti változatossá.

Naponta egyszer kerüljön meleg étel a gyomrotokba, lehetőleg ebédre.

Igen ám, de azt mondjátok, először csak az asztalnál, majd ebédelés előtt, hogy nem jó, ehetetlen, menjünk a CBA-ba. Közben a szülők befizették az ebédet, amit nem esztek meg, vagy ha mégis lementek enni, az étel nagy része a moslékban landol.

Kíváncsiságból megvizsgáltam, miket dobtok ki. Sütemény, november 3. hete, rakott krumpli legalább kétszer, nem volt semmi baja, zöldborsó főzelék, gombaleves, húsleves stb. Olyan ételek, amelyek jók, fimomak, egészségesek. Ráadásul a diákpresbitérium állítja össze a havi menüt a kínálatból. Akkor, amikor azt állítjátok, hogy a menza rossz, talán végig sem gondoljátok, hogy van, akinek nincs is más lehetősége napközben meleg ételt ennie, vagy a szülők ennyire kedvező áron nem tudják a napi étkezést megoldani, vagy éppen van, aki-

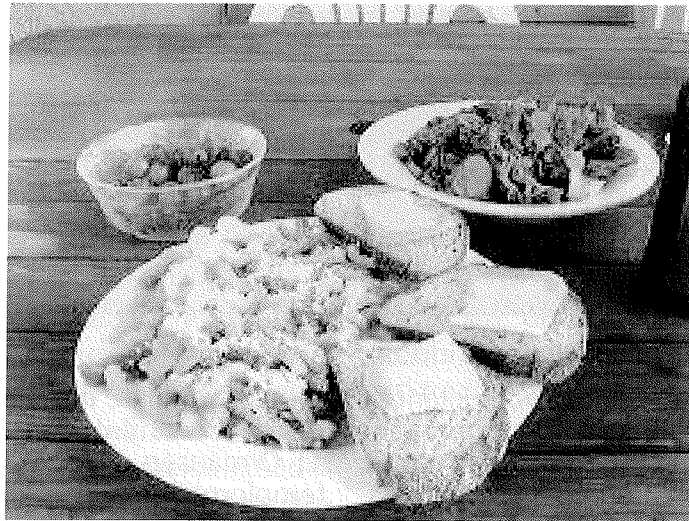
nek csak ennyi lehetősége van egyáltalán enni.

A megyében több településen is volt rövidebb-hosszabb időszak, amikor szünetelt a közétkeztetés, mert nem tudták a szolgáltató céget kifizetni. Mégis pocskolunk. Át kellene gondolni azokat az állításokat, hogy nem jó a menza, rossz a minőség, nem kell menzára járni. Belehergelték olyan gyerekeket is, akik más különben szíve-

sen ennének a menzán, mert nem is rossz, mert jó együtt ebédelni, mert erősíti a társaskapcsolatokat, mert egy közösség tagja vagyok így is.

Amikor előítélettel viseltetünk valami olyan iránt, amiről az sem tudjuk, hogy milyen, vagy micsoda, akkor is bűnt követünk el, éppen úgy, mint amikor kidobjuk az ételt, amit már akkor senkinek sem lehet odaadni. Pedig a szegénység nagyon is itt kopogtat a kapunkon. Talán ilyen téren is lehetünk példamutatóak és türelmesek, hiszen mi keresztény életet élő emberek vagyunk. Legalábbis ne üzzük el buta megjegyzéssel a másikat a megérdemelt déli meleg ebédől.

(a szerk.)

Hírek

Novemberben 11-én került sor az EGIF-re. A 11-12-sek a már maturáltaktól érdeklődhettek az egyetemi életről, a tanulmányi nehézségekről, a felvételi esélyekről, praktikákról. A résztvevő tanulók hasznosnak tartották a rendezvényt, amelynek két fő szervezője: Dr. Szabóné Kuzma Márta tanárnő volt.

November 12-én került sor a Nyitott kapuk rendezvényünk újabb alkalmára. Ismételten nagyszámú érdeklődőnek mutathattuk meg iskolánkat. Reméljük, az érdeklődés mellett sokan szeretnék refisként folytatni tanulmányaikat.

November 14-18-áig tartott a Tentamen verseny hete iskolánkban. A résztvevőkkel készített interjúkat a következő számunkban olvashatjátok.

Gizi néni kérése, hogy ne felejtsetek el, a menza befizetésének végső határideje: 2011.december 5-e. Gizi nénit ideiglenesen a pénztárban Ildikó néni helyettesíti, a befizetésekkel őt keressétek!

Kedves Tanulók! Kérjük és kívánjuk, hogy érezzük meg a testvéri összetartozás jó érzését, az egymáson segítség bennünket is meggazdagító voltát, az együttmozdulás másokat is lendületbe hozó csodáját! Kérjük Szentendre és környéke lakosságát, a református gyülekezeteket, iskolánk tanulóinak szüleit és mindenkit, aki szívén viseli a református oktatást, hogy pénzbeli adományát jutassa el iskolánkba! Hálatelt szívvel köszönünk minden segítséget! Ne felejtsetek az adománygyűjtő íveket legkésőbb december 2-ig osztályfőnökeiteknek az adományokkal együtt leadni. Segíts, hogy rajtunk is segítsenek!

December 6-án minden rendes és jó refist felkeres a Mikulás! Addig is igyekezzetek egymással is segítőkészek és jószágosak lenni. Kellemes Mikulásvárást kívánunk!

December 14-e a Cipősdoboz-akció határideje. Várjuk az adományokat, amelyeket az osztályok gyűjtenek!

A Bolyai Matematika Csapatverseny eredményei

A Bolyai Matematika Csapatversenyt október 14-én rendezték meg iskolánkban. Főkoordinátora: Földiné Koczor Tünde tanárnő. A versenyt először 2004-ben rendezték meg Észak-Budán, a következő években Budapest többi körzete és Magyarország megyéi is bekapcsolódtak, majd 2010-től a határon túlról is szervezeten vesznek részt a versenyben. 2010-ben már közel 27 000 résztvevője volt a rendezvénynek. A verseny célja: segíteni a diákokat azon képességük kifejlesztésében, hogy közösen, összedolgozva oldjanak meg problémákat. A verseny szervezői le-

hetőséget szeretnének teremteni arra, hogy a diákok átéljék az együttgondolkodás örömét, és a logikus gondolkodás mellett készségeiket közvetlenül is bemutathassák diáktársaik előtt, eközben pedig összemérhessék tudásukat. Miközben mi, refis diákok annak örültünk, hogy rövidebbek az óráink, a délután folyamán számos környékbeli iskola diákjai különféle érdekes matematikai feladatok megoldásával töltötték délutánjuk egy részét. A mieink sem vallottak szégyen, hiszen négyféle korcsoportban igazán nagyszerű eredményeket értünk el.

5. osztály

11. hely Turbó rudik: Kulin Sára Boglárka, Réthy Veronika, Kovács Dorottya Luca, Lik Lara Natasa
60. hely Four for four: Törköly Kinga, Nagy Borostyán, Túri Levente, Schubauer Panna
75. hely Sunyi rókairtók: Cser Bálint, Balogh Laura Borbála, Hollókői Stefánia, Kovács Kinga Henrietta

6. osztály

41. hely 2•2=5-ös: Tóth Johanna, Török Emma, Gyimóthy András, Tiringér Péter

7. osztály

11. hely Sok(k): Krasznai Márton, Kovács Mátyás, Kreisz Bendegúz, Puskás Áron
14. hely Stréber Mókuskok: Tóth Lili, Patik Panna, Balogh Réka, Bényei Botond

8. osztály

5. hely Passz: Csesznák Tamás, Barton Patrik, Hagymási Réka, Petricskó Márton
10. hely Narancssárga Kikerics: Bor Anna, Nemes Kata, Margaritisz Flóra, Facskó Eszter
14. hely Konstansx: Para Boróka, Szalai Lilla, Köpeczi-Bócz Ákos, Puskás Júlia

Szókereső

D	B	N	S	R	O	M	A	M	S	Z	I	V	E	M
L	Á	Y	Z	L	Ü	L	E	B	L	Ü	R	Ö	K	E
O	T	Í	Á	G	E	Z	E	R	U	I	K	N	E	S
H	O	L	Ó	S	Z	Á	R	N	Y	H	S	G	E	
K	R	E	L	T	T	O	L	T	A	Y	N	A	H	V
Ö	T	G	E	G	É	V	G	Á	L	I	V	V	A	D
L	A	Y	N	Á	T	I	P	A	K	Q	O	Z	E	
T	L	E	P	E	N	G	E	T	T	E	M	L	Á	K
S	A	N	Q	G	Y	A	L	Á	Z	A	T	F	M	A
É	N	E	V	R	É	T	A	Z	S	S	I	V	I	Z
G	Á	S	N	A	L	T	A	T	A	H	L	A	H	S
E	G	Y	S	Z	E	R	S	O	H	A	M	Á	R	O
S	Z	Á	Z	E	Z	E	R	N	I	N	C	S	E	N
R	E	M	É	N	Y	S	U	G	Á	R	A	S	N	O
P	Á	S	Z	T	O	R	É	Y	N	Á	T	L	G	G

BÁTORTALAN
EGYSZER
GONOSZAK
GYALÁZAT
HALHATATLANSÁG
HANYATLOTT
HASZTALANUL
HAZÁM
HOLD
HOLLÓSZÁRNY
KAPITÁNY

KEDVESEM
KÖLTSÉGES
KÖRÜLBELÜL
LOVAS
MÁMOR
NINCSEN
NYÍLEGYENES
PENGETTEM
PÁSZTOR
REMÉNYSUGÁR
RENG

REZEG
SENKI
SOHAMÁR
SUGÁR
SZÁLL
SZÁZEZER
SZÍVEM
TÁNYÉR
VILÁG
VILÁGVÉGE
VISSZATÉRVE

Várjuk a megfejtéseiteket az szrgalfa@gmail.com címre!

Impresszum

Az SZRG havonta megjelenő diáklapja:

főszerkesztő : Török Márta, **diákfőszerkesztő**: Szalai Katalin 12. nyelvi,
olvasó - főszerkesztő: Kun Csabáné Kovalik Judit, **olvasószerkesztő**: Poros Júlia,
aktuális számunk szerzői: Kiss Székely Zoltán Borsody Emma 5.a , Péterfy Emma 5. a , Rózsa Viki 11.a,
Horváth Eszter 9. nyek

tördelés-technika: Köpeczi-Bócz Balázs 11.a, Tóth Ádám 11.a, **fotó**: Ferenczi Alpár ,

felelős kiadó: Földi János igazgató